

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13Csp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122427041
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6122427041.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému J. Z., B.. XX.XX.XXXX, X. G. N. XXXX/XX, I., o zaplatenie 926,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 716,54 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty v sume 210,08 Eur. Žalobca v spore argumentoval tým, že uzatvoril so žalovaným zmluvu č A16154463; A9850700, ktorými vypožičal žalovanému SIM kartu/karty s telefónnymi číslami. Dodatkom k zmluve odpredal žalovanému zariadenie za kúpnu cenu v zmluve s dohodnutou zmluvnou pokutou. Žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 185,54 Eur, porušil zmluvné povinnosti a bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 221,20 Eur. Zmluvnú pokutu v sume 210,08 Eur si uplatnil na základe dodatku k zmluve č. A16154463. Zmluvná pokuta bola vypočítaná podľa článku 2.13 dodatku. Bola dohodnutá v sume 252,09 Eur s viazanosťou 24 mesiacov a bola znížená v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzatvorenia dodatku dňa 25.11.2020 do okamihu porušenia povinností žalovaným dňa 08.04.2021. Žalovaný nedodrжал viazanosť po dobu 20 mesiacov. Sporové strany uzatvorili splátkovú zmluvu č. 3505823315, ktorou sa žalovaný zaviazal uhradiť v mesačných splátkach časť kúpnej ceny za zariadenia, ktoré žalovaný nedodrжал. Žalobca preto zosplatnil neuhradené splátky v sume 531,20 Eur. Žalovaný zaplatil 16 splátok.

2. Žalobca v podanej žalobe v opísaní rozhodujúcich skutočností neoznačil dôkazy, iba v časti G žalobný návrh (petit) uviedol, že na základe skutočností uvedených v časti D a v prílohách pripojených k tomuto návrhu žiada o vydanie platobného rozkazu.

3. Žalovaný bol pasívny, vo veci sa nevyjadril a nezúčastnil sa pojednávania.

4. Podľa § 186 ods. 2 CSP mal súd z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o skutkovom stave. Žalobca tiež uviedol abstraktné skutkové tvrdenia a neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, ktoré majú jeho nárok preukazovať. Na viacerých miestach skutkové tvrdenia nevymedzil, odkázal na listiny, ktoré v spore neoznačil ako dôkaz.

5. Z obsahu spisu súd jedine vedel posúdiť, že predmetom sporu bol zjavne spotrebiteľských právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v ktorom žalobca vystupoval podľa 52 ods. 3 Občianskeho

zákonníka ako dodávateľ telekomunikačných služieb a predávajúci zariadenia a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobca v spore nepreukázal, že skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úhrady podľa § 43 ods. 1 písm. a) predmetného zákona. Žalobca v spore tiež nepreukázal, že ako predávajúci odpredal žalovanému ako kupujúcemu telekomunikačné zariadenie podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka a že mu vznikol nárok na zaplatenie kúpnej ceny. Ostalo zo strany žalobcu potom logicky za nepreukázané, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žaloba tak nebola dôvodná.

6. Žalobca bol súdom vopred uznesením č. k. 13Csp/2/2023-57 zo dňa 14.02.2023 poučený o neunesení bremena tvrdenia pre abstraktné vymedzenie skutkových tvrdení; bol podľa § 150 ods. 2 CSP vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení, v ktorých dostatočne určito popíše, na základe čoho si uplatňuje nárok; bol poučený, že v spore neoznačil dôkazy podľa § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 185 ods. 1 CSP s tým, že bez toho súd nebude na pripojené listiny prihliadať; bol poučený podľa § 132 ods. 2 CSP ako aj podľa § 153 ods. 2 CSP. Na uvedené uznesenie žalobca v spore nereagoval, a to ani na pojednávaní a po predbežnom právnom názore súdu podľa § 181 ods. 2 CSP. Nerešpektoval tak pokyny súdu v súlade s čl. 8 CSP.

7. Na základe toho súd nevedel posúdiť čo malo byť predmetom tvrdených zmluvných vzťahov medzi sporovými stranami. Aké telekomunikačné služby mal žalobca žalovanému poskytnúť, aké zariadenia za akú kúpnu cenu boli žalovanému odpredané. Tieto tvrdenia žalobcu neboli konkrétne, odkazovali na pripojené listiny v rozpore s § 132 ods. 2 CSP. Pripojené listiny pritom neboli v spore označené ako dôkaz v súlade s § 132 ods. 1 CSP. Nebolo preukázané, na základe čoho dospel žalobca k výške uplatneného nároku v sume 185,54 Eur. Prečo žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby riadne a včas. Ako konkrétne dospel žalobca k určeniu výšky zmluvnej pokuty v sume 221,20 Eur, keď v spore si uplatnil zmluvnú pokutu len v sume 210,08 Eur, ktorej nárok mu mal vzniknúť na základe nedodržania viazanosti vo vzťahu k predaju nešpecifikovaného telekomunikačného zariadenia. Bolo nepreukázané, či výška istiny 185,54 Eur a zmluvnej pokuty v sume 221,20 Eur sa premietla do tvrdenej splátkovej zmluvy, v ktorej mala byť splácaná suma 531,20 Eur, pričom jej dôvod a výška nebola žalobcom opísaná. Žalobca v spore nepreukázal a ani netvrdil, na základe čoho mu vzniklo právo zosplatiť jednotlivé splátky. Žalobca pritom k svojim nedostatkom v bremene tvrdenia neoznačil riadne ani dôkazy, ktoré ich mali preukazovať. Preto nielenže neunesol bremeno tvrdenia svojho nároku /čo samo o sebe je dôvodom pre zamietnutie žaloby/, ale aj dôkazné bremeno v spore. Súd preto žalobu zamietol. Pri tomto nedostatočnom procesnom postupe žalobcu, súd nemohol vychádzať z nesporných skutočností podľa § 151 ods. 2 CSP, pretože tie boli pre súd nedostatočne substancované.

8. Vo vzťahu k tomu súd považoval za potrebné vysvetliť, že povinnosťou žalobcu je uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností podľa § 132 ods. 1 CSP. Žalobca pre úspech v spore musí uviesť v žalobe také skutočnosti, z ktorých bude možné vyvodiť oprávnenosť jeho nároku a subsumovať rozhodujúce skutkové tvrdenia pod hypotézu konkrétnej hmotnoprávnej normy (tzv. substancovanie skutkových tvrdení). Je pritom potrebné brať na zreteľ logickú previazanosť tvrdení, ktoré by mali byť konkrétne a jednoznačné, aby neboli zameniteľné s iným skutkom. Uvedenie rozhodujúcich skutočností musí viesť k možnosti súdu preskúmať na základe vykonaného dokazovania ich správnosť, resp. pravdivosť. Táto podmienka nie je splnená, ak žalobca v žalobe (alebo v priebehu sporu) vymedzí skutkové tvrdenia len abstraktné. V prípade, ak si žalobca túto povinnosť nesplní, nemôže súd za žalobcu tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia sám vyhľadať z predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP totiž platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1 Cdo/188/2021 zo dňa 25.05.2022).

9. Súd môže vykonať dôkazy na zistenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností. Nie naopak. Dôkazy nemajú slúžiť na to, aby na základe výsledkov dokazovania bolo možné vyvodiť rozhodujúce skutkové tvrdenia pre aplikáciu konkrétnej hmotnoprávnej normy. Dokazovanie nemá slúžiť strane sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či existujú skutočnosti v jej prospech (pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 571). Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou

povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednávanej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu), teda procesných následkov toho, ako by bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020).

10. Za označenie dôkazov nemožno považovať tvrdenie v časti G) formulára, aby súd vyhovel podanému návrhu na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách k tomu pripojených. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa pokynov súdu a v súlade s CSP majú strany sporu povinnosť postupovať aj v zmysle článku 10 ods. 1 CSP. Pod tieto povinnosti možno podradiť aj tzv. dôkaznú povinnosť, ktorá vyplýva z § 132 ods. 1 CSP. V zmysle uvedenej právnej úpravy je žalobca okrem iného povinný označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdých pravdivých a úplne opísaných rozhodujúcich skutočností. Uvedená povinnosť žalobcu nachádza svoj dôraz v § 185 ods. 1 CSP v rámci tzv. prejednávanej zásady, podľa ktorej súd rozhodne, ktorý z navrhovaných (v zmysle § 132 ods. 1 CSP označených dôkazov) vykoná. Bez toho súd nie je oprávnený vykonať dôkazy, ktoré sú len súčasťou obsahu spisu. Inak by tým konal priamo v rozpore s uvedenou zásadou a porušil by tzv. princíp rovnosti zbraní.

11. Predmetná dôkazná povinnosť patrí ku kľúčovým procesným povinnostiam strany sporu. Pokiaľ chce strana sporu uspieť, musí ku každému svojmu tvrdeniu označiť dôkazy, ktoré ho majú preukazovať. Ak strana sporu hodlá postupovať účelne, nesmie súd zahrnúť neprehľadným zoznamom dôkazov, ktorými má záujem svoje tvrdenia preukazovať. Je povinná jednoznačne uviesť, o aký dôkazný návrh sa opiera to ktoré konkrétne čiastkové skutkové tvrdenie. Súd nie je oprávnený v rámci zásady rovnosti „domýšľať“ za sporovú stranu, čo vlastne chcela preukazovať a čím to chcela preukazovať. Aj preto podľa § 132 ods. 1 CSP musí žaloba obsahovať označenie dôkazov (porovnaj Jirsa, J. a kol. Občianské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha II. komentář § 79 a 120 OSŘ. 3 vydanie. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

12. Pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, bez toho aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP. Dôkazná povinnosť žalobcu totiž pozostáva z označenia dôkazu, a jeho pripojenia k žalobe, ak je žalobcovi tento dôkaz k dispozícii. Samotné pripojenie neoznačených dôkazov k žalobe však nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti, nech to vyznieva akokoľvek tvrdo, možno na prvý pohľad aj formalisticky. V sporovom konaní súd musí zotrvať na splnení tejto povinnosti žalobcu. Je tomu tak v záujme už spomínaného zachovania prejednávanej zásady, zachovania rovnosti sporových strán. V konečnom dôsledku preto, aby súd nevykonával dôkaz, ktorý nebol žalobcom navrhovaný. Ak by súd takto neoznačené a len pripojené dôkazy vykonával, mohla by vzniknúť pochybnosť, či nejaký, žalobcom zamýšľaný dôkaz, sa v spise (ne)nachádzal, pričom z pohľadu žalobcu malo ísť o dôkaz kľúčový pre priznanie jeho nároku. Bez toho súd zároveň v rámci predvídateľnosti rozhodovania nevie vyzvať žalobcu, že hoci označil konkrétny dôkaz v žalobe, ten k žalobe nepripojil. Táto požiadavka formalizmu pri označovaní dôkazov tak má podľa názoru súdu svoje opodstatnenie. O to viac, ak ju vyslovene zakotvuje procesná úprava priamo v § 132 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 185 ods. 1 CSP. Súd si je vedomý, že podľa aktuálnej judikatúry účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietat' (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály“ a že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000) (tiež Najvyšší súd SR, sp. zn. 9 Cdo 7/2021; podobne aj IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014). Na druhej strane judikatúra stále zotráva na tom, že nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 269/2022 a tam citovaná judikatúra, III. ÚS 194/2012). Ústavný súd ČR v jednom zo svojich náleзов totiž uviedol, že: „Ústavní soud dále zdůrazňuje (např. náleží ze dne 25. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 281/04), že účelem formalit a podmínek řízení, které musejí být dodrženy při podání návrhu k soudu, je zajistit řádný chod spravedlnosti a zejména respektování právní jistoty. Uplatněná omezení a jejich výklad však nesmějí omezit přístup jednotlivce k soudům takovým způsobem nebo v takové míře, že by uvedené právo bylo zasaženo v samé své podstatě. I když tedy právo podat návrh podléhá zákonným podmínkám,

obecné soudy se musejí při aplikaci procesních pravidel vyhnout jak přehnanému formalismu, který by zasahoval do zásad spravedlivého procesu, tak přílišné "pružnosti", která by naopak vedla k odstranění procesních podmínek stanovených zákonem. (nález Ústavného soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2373/21 zo dňa 30.06.2022).

13. Splnenie dôkaznej povinnosti však nie je možné od sporových strán (v tomto prípade žalobcu) vynucovať. Neoznačenie dôkazov v žalobe nie je takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v spore. Nesplnenie tejto povinnosti je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre sporovú stranu, ktorá ju nesplnila. Súd sám nie je povinný pátrať po významných skutočnostiach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1900/2005 zo dňa 07.09.2006). Žalobca v civilnom sporovom konaní tak musí postupovať v rámci prejednávanej zásady s potrebnou starostlivosťou o vlastný výsledok sporu a koncentrovane, aby si splnil všetky svoje procesné povinnosti, aj podľa pokynov súdu. Ak ich nesplní, nemôže legitímne očakávať výsledok v podobe uznania jeho nároku alebo priznania ochrany jeho právam. O to viac, ak je zastúpený advokátom, ktorý sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s výkonom advokácie (článok 11 ods. 3 CSP).

14. O trovách konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, pretože súd žalobu zamietol. Súd však z obsahu spisu nezistil na strane žalovaného žiadne trovy konania. Preto o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu (analogicky aplikujúc § 255 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.